

PO Box 18

Hodkovice nad Mohelkou
E-mail: redakce@narmyslenka.cz
Web: www.narmyslenka.cz

Vydavatel:

O. s. Národní myšlenka

Redakce:

Jiří Hojer
Jan Maloušek
Milan Špinka

Přispívající redaktoři:

Miroslav Červenka
Jaroslav Janovec
Łukasz Kobeszko

OBSAH

- 2..Úvodník
3..Demokracie – ideologie nebo instituce? – Adam Wielomski
4..Internacionalismus nového typu – Kazimierz Murasiewicz
5..Irácké otázky – Jaroslav Janovec
6..Ein Volk, ein Reich, ein Euro – T. Jazwiński
8..Co dál s národním hnutím: – František Nonnemann, František Červenka
10..Rozhovor s Františkem Červenkou, předsedou NSJ – Milan Špinka
11..Potraty a otroctví – William D. Gairdner
13..Návrat rudé diktatury – Jiří Hojer
14..Knihy v první linii – Milan Špinka
15..Knihy
17..České oběti Katyňského lesa – Jaroslav Lhotka
18..José Calvo y Sotelo – Jacek Bartyzel
19..Oswald Spengler: Zánik Západu – Adam Wielomski
22..Soumrak revolučního syndikalismu – Jarosław Tomasiewicz
23..Píšte nám...
24..Ze světa pravice

Názory autorů vyjádřené v člancích se nemusí shodovat s názory redakce
Národní myšlenky

Nevyžádané příspěvky se nevracejí
Redakce si vyhrazuje právo zkracovat články a měnit jejich názvy

Vytištěno, vydáno a distribuováno
o. s. Národní myšlenka,
PO Box 18, Hodkovice n. M., 463 42

Rozšiřují společností PNS, a.s.

Cena 25 Kč
(při zaslání poštou se poštovné připočítá)
Vychází čtvrtletně.
Číslo 2/2004 (XXVI.) vyšlo 30. 6. 2004

Hromadná sebevražda vítězů?

Vnesme do našich věčných diskusí o trestnosti a stíhatelnosti toho a onoho jednání také otázku sebevražd. Pro osvícenou společnost dnešní doby se zdá tato otázka být zcela absurdní a překonaná, ale přece: ještě v minulém století existovala trestnost sebevraždy v mnoha zemích světa, dokonce i v těch, které by se sotva kdo odvážil označit za zaoštalé nebo necivilizované. Trestní stíhání nešikovných sebevrahů, kteří se jej dožili, mělo mimo morální roviny také jednu roviny praktickou. Odsouzení sebevrazi se dostali ve vězeních pod dohled dozorců a vztáhnout ruku na svůj život se stalo mnohem obtížnějším.

Když už se zmiňujeme o dějinách takového jevu, jakým je sebevražda, neměli bychom zapomenout ani na sebevraždy hromadné. V dějinách je takových případů celá řada, ke krajnímu prostředku jak uniknout zajetí nebo hanbě sahali s jasným vědomím po prohraných bitvách často vojáci i obyčejní obyvatelé poražených měst. Naše nová pokroková doba však s sebou přinesla jedno nové a zcela nečekané specifikum: nevědomou hromadnou sebevraždu vítězů, a to v takovém rozsahu, jaký dějiny ještě nepoznaly.

Je zvláštní sledovat s odstupem a bez zbytečných emocí všechno to hemžení plačtivců, užvaněnců a sexuálně narušených tvorů a přitom s jasným rozumem počítat, jak to všechno může dopadnout. Skutečný cíl těchto skupin samozřejmě nemá nic společného s jejich proklamovaným programem, jenž nám nabízí vidinu ideální tolerantní společnosti, kde jsou si všichni lidé bratry a vzájemně se milují a ctí; zkrátka společnosti ideálních lidí, které ale nikde v dějinách ani v současném světě nenalezeme. O co opravdu jde, to je snaha o všeobecné uznání vlastních názorů a životního stylu, za každou cenu, ať to stojí cokoli. Zaslíbená vytrvalá touha po uznání spolu s líbivými nesmyslnými hesly účinkuje a přispívá tak k všeobecnému rozvratu společnosti, opouštějící vyzkoušené a funkční principy a řítící se stále se zvyšující rychlostí ne snad do neznáma, ale k předom odhadnutelným cílům.

Dějiny se totiž stále opakují, točí se v kruhu, příznaky vzestupů, vrcholů a pádů civilizací jsou děsivě stejné. Pak stačí otevřít v učebnici dějepisu příslušnou kapitolu, pojednávající o zániku některé z velkých civilizací, a můžeme bez věštění z karet spolehlivě určit svou budoucnost. Jsou jisté jevy, provázející zánik velkých civilizací, o nichž můžeme přesvědčeně tvrdit, že jsou stejně spolehlivým příznakem rozkladu společnosti, jako vši rozkladu lidského jedince.

Skupiny usilující o zvrát funkčních a osvědčených zvyklostí nutně spojují své osudy se západní civilizací, jedinou, která je ke své škodě ochotna slyšet na jejich argumenty. To však zároveň oslabuje její imunitní systém, takže čím jsou rozvraceči úspěšnější ve svém úsilí, tím více oslabují svého hostitele, na kterém parazitují – a připravují si zároveň svou vlastní záhubu.

Protože neexistoval a neexistuje na celém svě-

tě nikdo, kdo by se zbraní v ruce odcházel do zruřící války bránit ne svoji vlast, ne vlastní rodinu, náboženství, hluboce zakořeněné tradice a objektivní pravdy, ale věci mnohem přizemnější, materialističtější: právo nepřátelsky orientovaných lidí přicházet do našich zemí a připravovat naši civilizaci záhubu usilovnou prací zevnitř, právo deviantů číhat na veřejných záchodcích, uzavírat pochybná „manželství“ a přivádět do nich adoptované děti, právo promiskuitních lidí souložit kdekoli s kýmkoli nebo právo žen odvrhnout samou přirozeností danou úlohu rodit děti, zkrátka všechny ty vymoženosti, jež nám přinesla liberální demokracie, pojímaná dávno už ne jako prostředek k dosažení velkých a vznešených cílů, ale jako samotný cíl, nové náboženství hedonismu a konzumu. Naše civilizace zákonitě prohraje každou válku, do níž protivník půjde ne už slabý, nejednotný a technologicky zaoštalý, ale početně i materiálně silný a navíc hnaný neotřesitelným odhodláním bránit to, co my jsme už dávno a zdá se i navždy pohřbili pod lavinou nesmyslné ideologie novodobých velekněží, kteří přestanou vřeštit o toleranci přesně v tom okamžiku, až jim budou vítězové řezat hlavy.

Celá záležitost tisícileté historie naší civilizace se může vyřešit pouze dvojím způsobem. Buď my sami zakročíme, vrátíme ji k jejím duchovním kořenům a tím na správnou cestu, nebo se do práce místo nás pustí ti, kteří naši civilizaci jednou provždy definitivně vyřídí. Budeme to znát z dějepisných knih, nic nás nepřekvapí. Noví vládcové našeho prostoru budou stejně jako jejich předchůdci před patnácti stoletími velmi dobře vědět, co nás stálo možnost přežít a nadále se rozvíjet a zařídí se podle toho. Proti těm, kdo tak výrazně a nesmyslně nyní akcelerují blížící se konec naší civilizace, už nebude stát několik nešťastných lidí snažících se apelovat ze stránek malých časopisů na zdravý rozum, ale zfanatizovaný dav s kameny v rukách, ten nejlepší trenér pro běh o život. Pomocníci rozkladu starého řádu budou krutě a nelitostně trestáni, protože noví vládcí budou velmi dobře vědět, že jejich hesla se bez okamžité léčby šíří v národním společenstvu jako infekční choroba, oslabují organismus a připravují ho tak k snadnější likvidaci nepřáteli.

Je v nejvlastnějším zájmu všech, kdo se pokoušejí o zvrát tradičních hodnot, aby se dokázali zastavit a uvědomit si, kam jejich snaha vede. Už dnes je jejich život v naší společnosti mnohem pohodlnější než ve všech konkurenčních, které by připadaly v úvahu jako noví vládcí našeho prostoru; my jsme ustoupili v mnoha otázkách a mnoho nás to stálo. Další ústup nás může stát úplně všechno. Snažit se vysvětlit nátlakovým skupinám, nevidoucím a krácejícím vstříc k vlastní sebevraždě, co je čeká, je projevem skutečné humanity, jakou dokážou prokázat svým nepřátelům jen velkomyslní lidé. Nebo ti, které sebevrazi mohou strhnout s sebou do propasti. Pokud neuposlechnou varování a nezastaví se včas, bude osud milionů novodobých Pyrrhů zpečetěn. A náš také. □